

Johann Bacmeister

**Decanus Facultatis Medicae In Academia Rostochiensi Joannes Bacmeisterus,
Med. Doct. ... Ad Solemnem Actum Disputationis Inauguralis Quam De Febre
Quartana Eximius ac Literatissimus Dn. Georgius Wende, Stargardia Borussus ...
V. Augusti in Auditorio Maiori instituet ... vocat & invitat**

[Rostock]: Kilius, 1658

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn730121151>

Druck Freier Zugang

R. U.-med 1658 Bacmeister, Johann/C

DECANUS
FACULTATIS MEDICÆ
IN
ACADEMIA ROSTOCHIENSI
JOANNES BACMEISTERUS,
Med. Doct. Prof. P. & Poliater,
Suo & totius Collegii Medici nomine
Ad Solemnem Actum
DISPUTATIONIS INAUGURALIS
Quam DE
FEBRE QVARTANA

Eximius ac Literatissimus
DN. GEORGIUS WENDE, Stargardiâ
Borusus, Medicinæ Candidatus,

pro
Summis in Medicinâ Privilegiis & Insigni-
bus Doctoralibus legitime obtinendis,

Summo Archiatro auspice,

V. Augusti in Auditorio Majori instituet.

Magnificum Dn. Rectorem, omnium Fa-
cultatum Professores Excellentissimos, omnesque
omnium ordinum Cives Academicos, cæterosq; Medicinæ
& Medicorum Fautores, eâ quâ par est observantiâ vocat & invitat.

Typis Hæredum NICOLAI KILII, Acad. Typ.

ANNO M.DC. LXX.

 Rtem Medicam omnium quas Mundus novit, tam ratione subiecti *Hominis*, quam Finis *Sanitatis* nobilissimam, insigni hac postrema Mundi senectâ infelicitate laborare, vel ex eo patet, quod à quovis ne minimum etiam e]9 habitu instructo pessime usurpetur. Olim quidem Abrotanum ægro non audebat, nisi qui didicerat, dare, nec quod Medicorum erat, alius quam qui revera Medicus promittere, ut apposite *Horat. l. 2. Epist. 1.* Hodie verò licet fabrilia Fabri tractent, Medicinam tñ. qui vis exercere præsumit, inq; hac artiũ solâ evenit, *Plinio teste*, ut unicuiq; Medicum se profitenti, statim credatur, cum tñ. in nullo mendacio majus sit periculum: Facere namq; experimenta per mortes hominum intolerabile malum est. Hippocrates etiam sua ætate ea de re valde conquestus est quando *Lib. de Legē ἰατρικῇ*, inquit, *πνεύων μὲν πιάσεων δὲν Ἰπποκράτης. Διὰ τὴν ἀκαθίαν τῶν πνευμένων αὐτῇ καὶ τῇ αἰκῇ τοῦ τοῖςδε κεραιόντων, πολὺ καὶ πιάσεων ἢ δὴ τῶν πνευμένων δουλείαν*, h. e. Medicina cunctarum artium est præcellentissima. Attamen tum ob inscitiam eorum, qui Medicinam faciunt, tum eorum, qui temerè hos judicant, plerumq; cæteris artibus postponitur. Et Arnoldus Villanovanus in Proëm. Antidot. satis prolixè idem repetit, artemque hanc cunctis pretiosiores existentem quosdam indisciplinatos ministros infœcundare & proditoriè sterilizare statuit. Quare rectè dixit, quicunq; *Plus Medicastrorum & Medicastrarum in Germania reperiri, quam Muscarum in Armenia*; Quod ipsum cum Nicolaus Marchio Ferratiensis credere nollet, Gonella jocularior ille famosissimus, autore Pontano, exemplo quodam sat jucundo testatum fecit. Quodam n. die festo ad limen templi primarii se sistens, fascia obvolutis cervicibus, vultuque ad morbum cōposito, dentium dolorem simulabat, atq; aliquid remedii mitigando dolori implorabat. Ibi nemo non ex numerosissima multitudine fomenta præscribebat, ac quid dolorem confestim discutere posset, confidenter profitebatur. Quibus peractis, Catalogum eorum, qui contra ὄδον *καλὴν* Medicinam suggē.

suggestissent, confecit, illumq; Marchioni ostendit: quo per-
lecto plus quam trecentas personas medicinam contra illū cru-
ciatum suggerentes à Gonella consignatas reperit, atq; sic nul-
lam præ Medicorum turba numerosiorem in Civitate esse affir-
mare coactus est. Eandem si hodie quispiam ludere Comœdiā,
vel hoc in loco attentaret, proh Deum immortalem! nulla do-
mus certè extaret, cujus incolæ rerum Medicarum se planè ru-
des ac imperitos esse sibi persuaderi paterentur. Non tantum n.
Pharmacopœi, Destillatores, Balneatores, Unguentarii, Her-
barii & similes Medicorum ministri ac subsidiarii: Verum &
Parochi *πλὴν ἄγμους*, juris Apostata, Pædagogi *δοξόσοφοι*, Sten-
torii Circulatores, Crumenimulgi Agyrtæ, Experimentores
Empyrici: imò quod maxime detestandum ac deplorandum,
Moniales & Vetulæ edentulæ, omnesq; flagitiosi liguritores,
alea luxuq; exhausti, ad restim redacti, & ut Ennius habet,

Superstitiosi vates, impudentesq; harioli,

Aut inertes aut insani, aut quibus egestas imperat,

Qui sibi semitam non sapiunt, --- --- aliiq; innumeri Logo-

dædali, in melle Medicinæ falcē suam immittunt intrepide, &

--- --- --- tangere venas,

Nonnunquam illicitas audent, & ponere quedam

Non intellectus temeraria nomina morbis, atq; astu ac phalerato

sermone imprimis simpliciore pectore dotatos circumveniūt,
ac temeraria inscitia in hominum vitas ac corpora grassantur,
atq; ut habet proverbium, in vasis jactura artem figulinam ex-
periuntur, h.e. interprete Plinio, hominum periculis discunt,
& per experimenta fallacia ac conjecturas mortem hominibus
inferunt, parum curantes. quod in Hominem, ipsissimam Dei
imaginem usq; adeò crudeliter sæviant, dum quid vis pro quo-
vis sine discrimine ægris obrudunt, non aliter ac illi, aleam
qui jaciunt, expectantq; jactu quod cadit; cum in, in homine
nihil tentare liceat, nisi experientia suffulcitur & Ratione prout
hoc ipsum Euripides in Belloph. sequētib; monere voluit, ubi

πρὸς τὴν νόσον τοὶ καὶ τὸν ταρτὸν χεῖρον
 ἰδόν' ἀκείδαι μὴ πῶτα φάρμακα,
 Διδόν' ἐὰν μὴ ταῦτα τῇ νόσῳ πρέπη. h. e. Ad Morbi na-
 turam Medicum quoq; oportet respicientem mederi, non im-
 perita pharmaca exhibendo, nisi morbo convenient. Generalis
 propterea à veteribus constituta Lex est *Quam quisq; artem*
novit in hac se exerceat. Hanc si in benè constitutis Rebus-
 publicis omnium ordinum homines attentig observarent, non
 tantæ confusiones sæpius excitarentur, non tanta redundarent
 damna in publicum. Cum a. in ædibus extruendis architectum
 deligamus solertem atq; industrium: in dirigendâ nave nau-
 clerum expertissimum: in bello gerendo Duces exercitatos ac
 strenuos: in mente instituendâ formandisq; moribus Modera-
 torem optimum: Cur in Morbis expugnandis, in facienda tu-
 endaq; sanitate triobolares Cireûforancos ac deliras anus ad-
 mittimus? quibus corpus nostrum trucidandum exponimus,
 animiq; domicilium diruendum offerimus. Recte itaq; ex Te-
 lete Stob. f. 38. si optimo, inquit, Medico omisso, pharmacopolam elegissent,
 eiq; comississent publicè medendi opus, utrum dices opprobrium istec Medici & insoliti-
 mum, an eorum qui elegerunt. Hinc iubente Marcello carm. d. Medicin-
 Ne fellare vide, neu quæ sunt parta salutis,
 Vergat in exitium non solet cura medentis.
 Sume igitur Medicos pro tempore proq; labores,
 Et atq; habita, summa ratione paratos.
 ταρτοὶ namq; Φήμη μὲν πολλοὶ: ἔργῳ δὲ πᾶσι χυβατοὶ. h. e. Medici no-
 mine quidem multi, re pauci admodum. Nec pejorem malò
 Medico morbum habet Pandora vasculum; quiq; principum
 Medicinæ ignorat, ut sanum ægrum reddat, necessum est. Qua-
 re & jura publica & Leges Imperatoriæ à Rebus publ. extermin-
 nant, qui absque testimonio publico temerariè titulum Medici
 sibi ipsis tribuunt, & Medicinam facere absq; artis habitu præ-
 sumunt. Infames tales esse voluit Impostores sancta vetustas,
 quamvis Vespilliones hi non admodum de infamia vereantur,
 cum

cūm quæstui solum Medicinam habeant, & proscriptio ab utroque illis familiaris sit. Canones quoque arcent severe à Medicinâ exercenda Clericos, dum prohibent, ne Clericus purgationi operam præstet, nec ullam chirurgiæ artem Subdiaconus, Diaconus vel Sacerdos exerceat. Nec Leges Civiles & Constitutiones Imperii ad talem audaciam constringendam silent, sed in hæc artis propudia & dehonestamenta animadverti jubent: Magistratusque officium flagitat, severe serioque inquirere, ac delinquentes sine discrimine ac respectu ad commeritas poenas vocare, & cavere, ne delicta maneant impunita, nec malefieri & scelerosi grassatores liberis civium capitibus impunè illudant. *Nec iniquum etiam videtur, si infirmitas (imò inscitia) culpæ adnascitur, cum affectare quisquam non debeat, in quo intelligit, vel intelligere debet, infirmitatem suam alteri periculosam futuram, dicebat Gajus J. C. l. IX. D. ad L. Aquil. & Persius l. 5.*

— Secretum gannit in aurem,

Ne liceat facere id, quod quis viciaret agendo.

Quamvis autem eventus mortalitatis Medico imputari non debeat, si nihil eorum intermiserit, quæ ex artis præscripto & medendi methodo præstare potuit, aut debuit: Quicquid tñ. per imperitiam commisit, imputari ipsi omnino debet, inquit Ulpianus, nec prætextu humanæ fragilitatis delictum decipientis in periculo hominis innoxium esse. L. illicitas. VI. §. sicuti D. de officio præfidis. Et jam olim actio in tali casu data est in Medicum quendā, ut refert Galen. 1. Prognost. in principio. & merito. Si enim pecunia tantum periclitaretur, sarciri damna possent, nunc ludunt in tali discrimine, ubi si quid secus accidit, neque corrigi peccatum, neque sarciri iactura potest. Quid nō reliquum est homini amissâ vitâ? Ac tamen si, qui ita peccant non plectantur poenâ ordinaria Legis Cornelie de Sicariis, quæ in eos statuta est, qui dolo interficiunt: Extra ordinem tñ. puniuntur, non corporali aut capitali poenâ, nisi circumstantiæ suadeant poenam exasperandam, sed arbitrariâ, pro facti & circumstantiarum adeoque damni datiratione, quæ sit etiam prædentum consilio, ut habent.

bent verba Caroli V. Imp. Constit. Criminal. artic. 34. Ad evi-
tandum autem hoc incommodum Imperatorum ac Pontificum
sanctionibus nemini libertas exercendi artem hanc nobilissi-
mam concessa est, nisi qui à peritis Medicinæ in Scholis Regiis
publicum artis & eruditionis suæ testimonium sit consecu-
tus, juramentoq; satis gravi obstrictus, ne velit cuiquam min⁹
nota remedia propinare, vel aliàs noxa concedere. Quà in re
licet abusus non levis irrepserit, suum non facientibus semper,
qui Collegiis Medicis in Academiis præsent, prout hujus rei Bas-
sianus Landus Placentinus, Medicus & Philosophus summus
lepidam historiam narrat; suo tempore Germanum quendam
in Italia omnium Medicorum calculis à laurea, quam petebat,
ignorantiæ causa rejectum, unius Senis oratione eam assecutū
fuisse, quod is exoptatissimam hanc vindictæ de Germanis, qui
Maximiliani I. auspiciis agrum & urbem Patavinam hostiliter
vastassent sumendæ rationem esse diceret, si blandos sicarios,
medicorum larvâ tumentes submitterent, qui non Urbes sed
homines, non plebeos sed nobilissimos quosq; suâ imperitiâ
medio tollerent. Attamen propterea optimæ veterum consti-
tutiones non omninò juxta frivolum nonnullorum sciorum
judicium abrogandæ, & quivislibet ad Medicinam faciendam
absq; testimonio publico in Civitatibus admittendi. Stultum
est Consilium, propter abusum alicujus rei rem ipsam alias uti-
lissimam tollere. Ignis si imprudentem ac propius accedentem
lædat, vel ex incuriâ flamma altius ascendat, testumq; conflagret,
non propterea omninò removendus, quod abutenti noxi-
us fuerit, cum nemo hominum carere illo vel uno die possit.
Abusus removeatur, maneat usus. Irrepunt aliàs plus quam fa-
tis in Respubl. Pseudo Medici, ne opus sit, abrogata laudatis-
sima consuetudine Testimonii publici unicuique Imposteri fe-
nestram temeritatis & nequitiae aperire. An non igitur magna
Medicinæ infelicitas est, quod adeò temerè à quovis usurpetur?
Margaritas si amica luto sus rostro circumagitet, in volutabro
suo

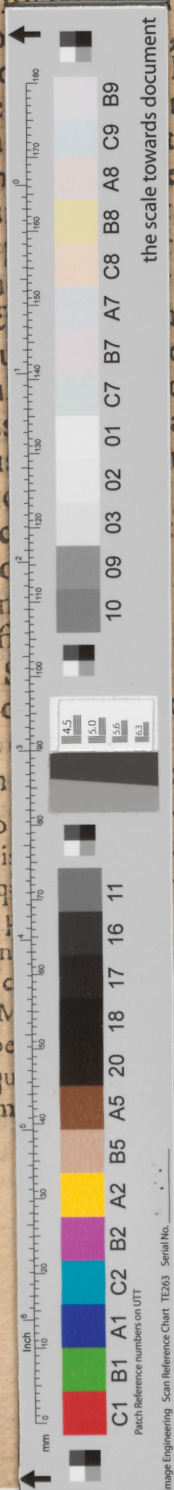
suo, egregiumne spectaculum? Simia si pictoriam exercere in-
 star Apellis gestiat, eximiumne opus efficiet? Tantum abest,
 ne rei depingendæ similitudinem ob oculos ponat, ut etiam ab-
 surdissimam effingat picturam. Puer bombardam aliaq; arma si
 tractet, nonne sibi ipsi aliisve noxius esse facile potest? Non-
 ne ipsa corrumpere & deformare arma? Quapropter omnibus
 modis detestanda pessima nostri temporis consuetudo, quia
 indifferenter quilibet Medicinam usurpare satagit, misereque
 eam detorquet, deformat & male usurpando in perniciem pro-
 ximi adhibet, nec unquam cogitat, quam sit temeritas periculi
 plena, in artem eamq; sacram, sine doctrinâ, sine iudicio, absq;
 conscientia impudentèr temereq; irrumpere. Sed missis his
 calamitatibus, extraq; artis nostræ sanctissimæ pomeria reje-
 ctis, laudandi potius & juvandi conatus eorum, qui arti Medicæ
 eam curam ad diligentiam multis annis locarunt, quam Profes-
 sio hæc in primis erudita & ardua unicè requirit; qui publice
 docentes audiendo, privatim Medicorum Princeps legendo
 & meditando tantos in ea fecerunt progressus, ut eam cum lau-
 de exercere, & suorum laborum præmia accipere meritò pos-
 sint. Fecit hoc ipsum hætenus satis fideliter Præstantissimus
 ac Literatissimus Dn. GEORGIUS WENDE, Stargardia
 Borussius, Medicinæ Candidatus, prout ipsius vita, & studio-
 rum curriculum abunde testantur, de quibus quæ accepimus,
 hic, ut receptæ consuetudini morem geramus, expromimus.

Natalis ipsi locus Stargardix in Borussia Anno M. DC. XXXV. fuit. Patre
 GEORGIO WENDE, ProCoS. illius civitatis; Matre ANNA SCKAWE-
 RIN. Hi parentes infantem educarunt; cumq; eò ætatis pervenisset, ut literis
 aptus videretur, in ædibus suis, Præceptoribus privatis commiserunt. Vix de-
 cimum egressus fuerat annum, & utrumq; parentem fatali necessitate ex hac vi-
 ta ereptum viderat: Consilio ergo amicorum consanguineorum apud Jesaitas
 Choyneci prima fundamenta jecit. Anno M. DC. L. Regiomontum venit
 M. CONRADI NEUFELDIÆ domesticæ inspectioni Scholasticæq; informa-
 tioni datus: Is præter humaniora principia quoque Philosophiæ perdocuit.
 Anno M. DC. LIII. incipiente & decimum octavum annum ingredien-
 te, pri-

te, primum annum Academicum Regiomonti numerare capit Praeceptores
M. ALBERTUS LINEMANNUS, M. MICHAEL EIFLERUS, Philosophi
aderant; quorum privatas publicasque Lectiones frequentavit. Sub Medicis vero
D. DANIELE BECKERO, D. CHRISTOPHORO TINCTORIO, D. JO-
HANNE LOSELIO, tyrocinia Medicinæ posuit. Primo anno præterlapso
Wittebergam se contulit. Studio medico magis jam addictus D. MARCUM
BANZERUM, D. CONRADUM VICTOREM SCHNEIDERUM, D. MI-
CHAELEM SENNERTUM Medicinæ, Physicæ vero celebrem JOHAN-
NEM SPERLINGIUM Duces habuit. Hafniam videre Anno M. DC. LV.
placuit, ut Cl. BARTHOLINI dexteritatem in secundo videret, eruditionem
vero & humanitatem admiraretur. Cum D. SIMONE PAULI excursionem dum
Hafniæ literis incumbit, instituit. Hafniâ Leydam petere constituit.
Anno M. DC. LVI. Amstelodamum venit, ubi dulcis ipsi familiaritas cum Cl.
D. GUILHELMO PISONE rerum naturalium studiosissimo intercessit. Inde
tamen Leydam tendit. Illic ADOLPHUS VORSTIUS pro maxima sua in re
herbaria peritiâ, quidquid exoticorum Hortus aiebat Academicus, demonstravit.
Practicam Medicinam publice & privatim ab ANTONIDA van der Linde hau-
sit. JOHANNIS van Horne, præter publicas lectiones, sectionem quoque pu-
blicam vidit. Proximè qui præcedebat insolitam hyemem mense e Belgio in
Patriam à suis vocatus venit. Gedani cum viveret tempore hyemis Cl. Chy-
mico ANDRÆ CNEFFELIO frequenti vilitatione se junxit; quantum qui-
dem exiguo illi tempore licuit. In Italiam cogitationes suas tunc verterat, qui-
bus tñ, mutatis Regiomonto almam hanc Rostochiensem invisit, nostramque
Facultatem adiit, & summos in Medicina gradus sibi conferri petiit, sed antea
meritos, & honestè ambitos. Honesto petito locum dantes, eum ad rigoro-
sum Examen admisimus, publiceque hic testamur, eum nostrum votum & desi-
derium implevisse. Faciet Candidatus ipse fidem V. Mensis Augusti die, quo
se in Auditorio Majori horis ante & pomeridianis ad publicum examen sistet.
Elegit arduam quidem in Praxi verò frequentissimam materiam de FEBRE
QVARTANA, dignam certe de qua post tot eruditorum volumina dissertaret.
Ego Magnificum Dn. Rectorem, Excellentissimos Dn. Professores, Doctores,
Licentiatos, Verbi divini Ministros, Nobilissimos Dn. Studiosos, eo quo par est
modo, reverenter, officiosè & humaniter rogo, & invito, prædicto die hora
IX. matutina solenni Disputationi interesse, & honorifica sua præsentia Actum
hunc Inauguralem & solennem magis conspicuum reddere non graventur.
Quod si fecerint, cum Dn. Candidatum tum Ordinem nostrum magno benefi-
cio macTABUNT; dabimusque operam, ut nos memores & gratos experiantur,
P. P. Rostochii, sub Sigillo Facultatis Medicæ die XXV. Julii,
ANNO M. DC. LVIII.

suo, egregiumne spectaculum? Simia si pictoriam exercere in-
 star Apellis gestiat, eximiumne opus efficit? Tantum abest,
 nere rei depingendæ similitudinem ob o-
 furdissimam effingat picturam. Puer bo-
 tractet, nonne sibi ipsi aliisve noxius e-
 ne ipsa corrumpere & deformare arma
 modis detestanda pessima nostri tem-
 indifferenter quilibet Medicinam usu-
 cam detorquet, deformat & male usur-
 ximi adhibet, nec unquam cogitat, qu-
 plena, in artem eamq; sacram, sine do-
 conscientiâ impudentèr temereq; irri-
 calamitatibus, extraq; artis nostræ sa-
 ctis, laudandi potius & iuvandi conatus
 eam curam ad diligentiam multis annis
 fio hæc inprimis erudita & ardua uni-
 docentes audiendo, privatim Medic-
 & meditando tantos in ea fecerunt pro-
 de exercere, & suorum laborum præ-
 sint. Fecit hoc ipsum hætenus satis fi-
 ac Literatissimus Dn. GEORGIUS
 Borussius, Medicinæ Candidatus, pro-
 rum curriculum abunde testantur, de-
 hic, ut receptæ consuetudini morem

Natalis ipsi locus Stargardiz in Borussia Anno
 GEORGIO WENDE, ProCoS. illius civitati
 RIN. Hi parentes infantem educarunt; cumq;
 aptus videretur, in ædibus suis, Præceptoribus
 cimum egressus fuerat annum, & utrumq; paren-
 ta ereptum viderat: Consilio ergo amicorum
 Choynece prima fundamenta jecit. Anno M
 M. CONRADI NEUFELDI domesticæ inspe-
 ctioni datus: Is præter humaniora principia qu-
 Anno M, DC. LIII. incipiente & decimum

ut etiam ab-
 liaq; arma si
 test? Non-
 ter omnibus
 erudo, quia
 misereque
 niciem pro-
 itas periculi
 idicio, absq;
 ed missis his
 omeria reje-
 arti Medicæ
 uam Profes-
 qui publice
 eplegendo
 am eam lau-
 meritò pos-
 stantissimus
 , Stargardia
 a, & studio-
 accepimus.
 xpromimus.
 V. fuit. Patre
 NA SCKAWE-
 enisset, ut literis
 ferunt. Vix de-
 sitate ex hac vi-
 m apud Jesaitas
 omontum venit
 ticaq; informa-
 hia perdocuit.
 num ingredien-
 te, pri-